

Kultūras vizītkarte desmitgades gaidās

✍️ Ligita Kupčus-Apēna,
“Kurzemes Vārds”

Koncertzāle “Lielais dzintars” kļuvusi par vienu no spilgtākajiem Liepājas simboliem. “Nu jau tā ir Liepājai neatņemama, tāpat kā jūra,” teic arī “Lielā dzintara” vadītājs Timurs Tomsons. Koncertzāle nav tikai skaists arhitektūras objekts, bet arī viena no izcilākajām profesionālās mākslas skatuvēm Latvijā. Un savas pastāvēšanas 10 gadus tā šoruden atzīmē ar vairāku nedēļu ilgu notikumu kopumu dažādās mākslas formās dažādām auditorijām.

DAĻA NO EIROPAS MŪZIKAS INDUSTRIJAS

“Šis būs viens no sarežģītākajiem un komplicētākajiem projektiem mūsu vēsturē, bet tieši tāds arī atbilst jubilejai,” saka T. Tomsons, apļiecinot, ka koncertzāle savu desmitgadi svinēs ar vērienu. “Joprojām, katru rītu ejot uz darbu, es apbrīnoju šo ēku un priecājos, ka Liepājā tāda ir.”

Viņš uzskata, ka koncertzāles nozīme sniedzas tālu ārpus Kurzemes robežām. Šeit mājā gan Liepājas Simfoniskais orķestris, gan Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskola, kas kopā rada īpašu radošo garu. Pēc statistikas datiem, visaktīvākie pasākumu apmeklētāji ir liepājnieki un apkārtnē reģiona ļaudis, taču ir koncerti, kuros teju puse skatītāju ir ridzinieki. “Tas ir lieliski, jo koncertzālei ir milzīgs potenciāls attīstīt arī tūrisma industriju. Restorāni un viesnīcas uzreiz izjūt, ja pie mums ir lieli notikumi, īpaši ārpus sezonas,” saka vadītājs.

Šeit uzstājušies pasaules līmeņa mākslinieki un orķestri. T. Tomsons min Berlīnes filharmoniskus, Freiburgas baroka orķestri. “Mēs kļūstam par daļu no Eiropas mūzikas industrijas, jo arī mūsu cilvēki ir pelnījuši dzirdēt to, ko piedāvā lielākās koncertzāles,” uzskata T. Tomsons.

RĪDZINIEKI UN LIETUVIEŠI

Lielākās grūtības sagādā ierobežotais potenciālais auditorijas skaits, īpaši darba dienās. “Ja piektdienās un sestdienās mums ir vieglāk piesaistīt viesus no Rīgas vai Lietuvas, tad, ja izcils mākslinieks var atbraukt tikai nedēļas sākumā, bieži nākas no sadarbības atteikties,” skaidro vadītājs. Patlaban lietuviešu klausītāju īpatsvars sasniedz 10–15%, īpaši simfonisko koncertu laikā. “Kaimiņvalsts iedzīvotāju uzplūdi sākas pēc kovida laika, kad viņi atklāja, ka mums ir koncertzāle. Bet mēs arī strādājam uz to – tulkojam tekstus lietuviešu valodā, piedāvājam bukletus un informāciju sociālajos medijos tieši Klaipēdas un Palangas iedzīvotājiem. Klaipēdā nav simfoniskā orķestra, un ar to mēs varam vinnēt.”

Nākotnē koncertzāle vēlas kļūt vēl atvērta dažādām sabiedrības grupām. Kad martā apskatei bija izlikta animācijas filmai “Straume” piešķirtā “Oskara” statuete, tā pievilināja interesentus, un daudzi uz “Lielo dzintaru” tās dēļ atnāca

EGONA ZĪVERTA FOTO

Digitālās ērģeles ir lieliska dāvana koncertzāles desmitgadei. “Mums nevajag torti! Paskatieties, kāda mums ir trīsstāvēga kūka,” smaidot saka koncertzāles vadītājs Timurs Tomsons (no labās). “Izskatās ļoti labi,” vērtē koncertzāles atbalsta biedrības vadītājs Ainars Kreics. Tieši biedrībai izdevās savākt vajadzīgo summu instrumenta iegādei.

FAKTI PAR “LIELO DZINTARU”

♦ Atklāšana: 2015. gada 6. novembrī.

♦ Arhitekts: Folkers Ginke (Austrija).

♦ Primārā funkcija: reģionāla koncertzāle, mājvieta Liepājas Simfoniskajam orķestrim un Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolai.

♦ Pasākumi: vidēji gadā ap 250.

♦ Īpašie viesi beidzamajos gados: Berlīnes filharmoniki, Freiburgas baroka orķestris, Elīna Garanča, Andris Nelsons u.c.

pirmo reizi. “Esmu pilnīgi pārliecināts, ka koncertzālēm, ne tikai mūsu, ir jābūt daudz atvērtākām, cilvēkiem ir jādod ziņa, ka šī ir ēka, ko var apmeklēt ne tikai vakaros ar sarkano paklāju. Tai ir jādzīvo arī dienas laikā. Tādēļ plānots pārveidot pirmā stāva izstāžu zāli par daudzfunkcionālu kopienas telpu, kur cilvēki varēs atpūsties, strādāt ar datoru vai uzlādēt telefonu, vienlaikus baudot izstādes.

DĀVANA – DIGITĀLĀS ĒRĢELES

Koncertzāle sev jubilejā uzdāvinājusi ilgi gaidītu dāvanu. Tas ir jauns digitālais ērģelīnstruments, viens no pasauleslavenās ērģelnieces Ivetas Apkalnas iecienītākajiem modeļiem. “Ar Ivetu konsultējāmies par instrumentu,

un rezultātā mums ir jaunākais modelis, kas ir ergonomisks, ar pārdomātu pogu izvietojumu, atvieglo kustības ērģelniekam. Arī elektrosistēma ir vismodernākā,” stāsta koncertzāles vadītājs.

Ērģeles izgatavotas no gaiša ozolkoka, īpaši piemērotas toni, lai tās izceltos uz skatuves grīdas. Instruments “Lielajam dzintaram” speciāli pasūtīts un gatavots Vācijā. “Pusotra līdz divu gadu garumā sazinājos ar vācu meistarību Mihaelu Aihleru. Viņš kopā ar sievu pats atveda instrumentu uz Liepāju,” teic T. Tomsons.

Instrumenta iegāde bija kopīgs mērķis gan koncertzāles vadībai, gan tās attīstības biedrībai. Biedrības vadītājs Ainars Kreics skaidro, ka daļa līdzekļu nākusi no biedrības biedru naudām, kas ir 500 eiro gadā, taču lielāko daļu saziedojuši uzņēmēji. “Katrs uzņēmējs pārsvarā ziedoja vienu līdz divus tūkstošus eiro. Naudu savācām diezgan ātri, jau gada sākumā bija nepieciešamā summa, bet pirkums ievilkās dokumentu kārtības dēļ.”

Lielu atbalstu sniedza arī uzņēmums “Stena Line”, kas instrumentu no Vācijas uz Liepāju atgādāja bez maksas.

TOP SKAŅDARBI ORĶESTRIM

Kāpēc koncertzālei bija vajadzīgas savas ērģeles? T. Tomsons skaidro, ka līdz šim instrumenti nomāti no Jūrmalas, un katru reizi tas izmaksājis ap 2500 eiro. “Ērģeles nav tikai baznīcas instruments. 20. gadsimtā daudzi komponisti tās sāka iekļaut, sacerot laicīgo mūziku. Ir simfoniski darbi, kas baznīcai nav piemēroti, bet koncertzālē tie atdzīvojas. Bez sava instrumenta bijām ierobežoti repertuārā – mūsu klausītāji dažus skaņdarbus vienkārši nevarēja dzirdēt.”

Jaunais instruments ir mobils, un to ir iespējams izmantot arī ārpus koncertzāles telpām. Tas noderēs arī LMMDV audzēkņiem kā treniņu instruments, mācoties ērģel spēli.

Liepājā ir senas un noturīgas ērģelmūzikas tradīcijas – Sv. Trīsvienības katedrālē ik gadu notiek ērģelmūzikas festivāls, taču tur nevar uzstāties simfoniskais orķestris. “Tagad mums būs iespēja pasūtīt un atskaņot arī jaunatkušas partitūras. Komponists Jēkabs Jančevskis jau sarakstījis skaņdarbu Liepājas Simfoniskajam orķestrim un, domāju, viņam sekos arī citi,” piebilst T. Tomsons. ■

Koncertzāles 10 gadu jubilejas programmas akcenti

- Umu Sangarē (Mali) – viena no Āfrikas spožākajām balsīm;
- Pasaulslavenā vijolniece Patrīcija Kopačinska kopā ar orķestri “Kremerata Baltica”;
- Bērnu programma ar muzikālu izrādī ģimenēm “Liepu tēva teikas”;
- Noslēguma koncerts: Arnolda Šēnberga “Gurres dziesmas” – 250 mūziķi, divi orķestri un trīs kori.

Kapusvētkos godina dzīvi

“Lai šī diena mums ir kā atgādinājums lolot dzīvos, sargāt savas ģimenes, nepazaudēt saknes,” – šādi ceļavārdi nodrukāti lapiņā Ezeres pagasta Griezes kapusvētku apmeklētājiem.

✍️ Ieva Vilmane, “Saldus Zeme”

Latvijas kultūras kanonā kapusvētki minēti līdzās Dziesmu svētkiem, dainām, Jāņiem un rudzu maizei. Saldus novada Ezerē šī tradīcija cero kupli, apgalvo zinātāji, tāpēc devāmies to raudzīt klātienē.

Saldus novadā mirušos piemin divas reizes gadā – vasarā kapusvētkos un novembrī svecīšu vakarā. Atceres pasākumus rīko gan draudžu aktivisti, gan pašvaldības kultūras speciālisti. Viņi novērojuši tradīcijas izsīkšanu un beidzamajos gados vairs nebrīnās, ka dažos dvēseļu dārzos nesatiek nevienu dzīvu cilvēku.

Zigurds Turss mūsu pusē jau 30 gadus vada kapusvētkus, viņš apgalvo, ka visvairāk ļaužu pulcējas Ezeres pagastā. Katra augusta trešajā sestdienā viņi ierodas uz piemiņas brīdi kādā no trim Ezeres kapsētām – Čāpu, Grīvaišu vai Griezes. Ne tik sen kapusvētki svinēti augusta trešajā svētdienā. Ezeres kultūras nama ilggadējā vadītāja Liene Šteinberga atceras, ka gadiem nemainīto kārtību grozīja sabiedriskā transporta dēļ: “Uz mūsu kapsētām sabrauc piederīgie no visa novada un daudz tālākām vietām, tāpēc nevarejām nesadzirdēt lūgumu pielāgoties sabiedriskajam transportam.” Citādi kapusvētkos viss, kā ierasts – runātājs apcer dzīvību, nāvi un mūžību, ietur muzikālas pauzes, nosauc vārdā iepriekšējā gadā kapsētās apbedītos. “Kad modē bija kapusvētkos aicināt mācītāju, vienu reizi pamēģinājām, bet cilvēki sacīja, ka laicīgie pasākumi patīk labāk,” turpina kultūras nama vadītāja. Vēl senākos laikos gan bijis citādi, apliecina Griezes kapos satiktais pensionārs Spodris Mēnesis. “Pirmajās reizēs biju mazs un turējos mammai pie rokas. Toreiz aicināja mācītājus un neiztika bez Dieva vārda,” viņš pakavējas atmiņās.

Lai gan Ezerē kapusvētki skaitās populāri, publika arī tur rūk. Pērn L. Šteinberga sadrukāja 250 kapusvētku

Zigurds Turss un Agnese Čīče Griezes kapsētā. Zigurds ievēro tradicionālu scenāriju, kurā mūžības un paaudžu tēmas mijas ar muzikāliem priekšnesumiem.

IEVAS VILMANES FOTO

Laura Jukneviča ziedu klēpi atnesusi mūžībā aizgājušam dēlam, brālim, vīram, vīra vecākiem un citiem mīļiem cilvēkiem.

lapiņas, šogad 200, un ar tām pietikšot visām trim kapsētām. “Lapiņas mums bijušas vienmēr, agrāk tur bija pasākuma programma, bet tagad tās vairāk ir piemiņai – ar dzeju un atbilstošas noskaņas tekstus. Vienmēr tiek norādīts, kurš konkrētajā gadā teica runu, dziedāja un muzicēja, obligāti jānorāda pasākuma datums. Jaunajai paaudzei lapiņas neko nezīmē, bet vecāki cilvēki tās krāj,” zina ezerniece.

Griežē stundu pirms kapusvētkiem satieku Lauru Jukneviču no blakus pagasta. Viņai publiski piemiņas brīži kļuvuši

nozīmīgi pēc vīra nāves, pirms dažiem gadiem Griežē mūžamājas radis arī dēls. Vecajā kapsētā dus vēl citi zaļenieci mīļi cilvēki, kapusvētkos atbraukusi ciemos pie visiem. Viešņas noskaņojums pavissam neikdienišķs – skumji priecīgs.

Mūsu saruna ieinteresē Lauras runātīgo vīramāsu Regīnu Baumanī. Viņa stāsta: “Man bija astoņi gadi, kad nomira tēvs. Bieži gāju mammai līdz uz kapiem, lai viņu satiktu. Krusttēvs no Ilūkstes puses stāstīja, ka tur kapusvētkos cilvēki kopīgam cienastam sanes ēdienus un dzērienus, te neko tādu neatceros.

Mums ir tradīcija visai ģimenītei un manai skolasbiedrenei no Vecpiebalgas pēc kapusvētkiem satikties pie manis uz kārtīgām pusdienām. Atcerēsimies aizgājušos un parunāsim par dzīvi. Un tā divas reizes gadā.”

“Sanāk lieli svētki!” iestarpina Regīnas mazmeita Enija. Viņa omi mudinot vai ik svētdienu atbraukt līdz kapsētai. “Daudziem vienaudžiem kapi nepatīk, bet man liekas, ka te satieku opīti. Biju tikai gadu veca, kad viņš nomira,” meitene turpina. “Jaunie jau atsvešinās no kapiem, bet daži manējie tomēr nāk. Piemēram, vienai mazmeitai šodien paliek 21 gads, ir atbraukušas draudzenes, tāpēc viņa jau vakar atbrauca opim aizdegt svecīti. Nevienš nelika, pati izdomāja,” vecmāmiņas acis iemirdzas prieka asaras.

Kapusvētkus Griežē ar dzimtas salidojumu apvienojuši arī simtgadnieces Martas Gulbes pēcnācēji no Ezeres, Skrundas, Rīgas un Jēkabpils. “Šogad sanāca tā, ka mazmazbērni netika, esam tikai bērni un mazbērni,” mani ar savu, māsu un brāļa ģimeni iepazīstina ezerniece Olga Pūne. Viņas mīļajiem kapusvētki uzjundī siltas atmiņas un raisa garas sarunas par tautas lietišķās mākslas meistares bagātīgo mūžu un personību. Marta bijusi dzīvesgudra sieviete, tāpēc palicēji mīļuprāt atceras viņas padomus un izteicienus. “Kad pirms 44 gadiem ienācu šajā ģimenē, vīramāte viedī pamācīja: jākustas kā teļa astei, tad dzīvē var kaut ko sasniegt,” atceras vedekla Mārite. “Runājam arī par dzīvi un par to, kas katram iepriekšējā gadā noticis, kur bijuši, ko darījuši,” ieminas Olgas dēls Rinalds.

Zigurds Turss man reiz sacīja, ka nekur par dzīvi nerunā tik daudz, kā kapos. Ne bez nodoma viņš Griezes kapusvētkos pēdējos vārdus veltīja dzīvājiem: “Lai jums daudz spēka, izturības un veselības turpmākajos ceļos!” ■

Vajag, lai nostrādā ziemeļ-kurzemnieku pašlepnums

TERĒZES MATISONES FOTO

Uldis Jaunzems-Pētersons darbošanās nodibinājumā “Ziemeļkurzemes Restaurācijas centrs” nozīmē jauna cikla sākumu arī personīgajā dzīvē pēc pirmajiem pieciem Talsos pavadītajiem gadiem.

✂ Sanita Liepiņa, “Talsu Vēstis”

“Saprotot, ka Talsu novada pašvaldībai tuvākajos desmit gados nebūs iespēju izveidot savu restaurācijas centru, jo ir daudz citu prioritāšu, to darām mēs,” atklāj nupat jūlija beigās izveidotā nodibinājuma “Ziemeļkurzemes Restaurācijas centrs” valdes loceklis Uldis Jaunzems-Pētersons. Viņam pašam septembra sākumā apritēs pieci gadi Talsu novada muzeja direktora amatā. Viņš godīgi atzīst, ja būtu zinājis, cik tie būs dažādu lietu un reizēm nevajadzīgu problēmu pilni, visticamāk, uz deviņu pakalnu pilsētu nepārceltos.

GRŪTĀKAIS – VISPĀR SAŅEMTIES

Vēsturiski Talsu novada robežas mainījušās, un nodibinājuma idejas autori darba lauku redz plašāku, tāpēc tas neapstāties tikai Talsu novadā, bet aptvers visu Ziemeļkurzemi. Pašlaik nodibinājumā ir trīs dažādu kompetenču entuziasti – Uldis Jaunzems-Pētersons, Emīls Gulbis un Edgars Lejnicks, bet interesi pievienoties izrādījis arī kādreizējās Valdemārpils sinagogas ēkas īpašnieks Jānis Vītols. Tā arī ir viena no nodibinājuma priekšrocībām, kādas uzņēmumiem nav. “Jaunas asinis var pievienoties jebkurā brīdī. Skaidrs, ka tas nenotiks masveidā, bet esam uz sabiedrību orientēti,” norāda U. Jaunzems-Pētersons.

“Mēs šodien priedzājamies par to, cik Kuldīga skaista, bet cik daudz laika un darba ieguldīts, lai tā tāda taptu. Skaidrs, ka nevarēsim uzreiz visu izvērst kā Kuldīgā, bet arī viņu restaurācijas centrs visu sāka divās mazās telpās. Galvenais ir kaut ko sākt, citādi viss ievilksies vēl un vēl,” turpina nodibinājuma valdes loceklis. Viegļākais bijis organizāciju nodibināt, bet grūtākais – tam vispār saņemties. “Talsu novadā arhitektūras pieminekļu saraksts ir

daudz garāks nekā Kuldīgā, turklāt lielākā daļa pieminekļu atrodas tieši pilsētā. Un ir pietiekami daudz vēsturisku ēku, kurām pieminekļa statusa nemaz nav. Te gan jāatzīmē, ka Talsu novada būvvalde jau daudz dara lietas labā un, piemēram, veido sarakstu, lai vismaz identificētu ēkas, kurām jāpievērš uzmanība.”

MOBILĀ RESTAURĀCIJAS DARBNĪCA

Nākamais solis ir atrast telpas, kur veidot bāzes vietu. Tālāk Ziemeļkurzemes Restaurācijas centrs skatās mobilās restaurācijas darbnīcas virzienā – tas būtu speciāli aprīkots transports, kas var doties uz objektiem un izglītojošām darbnīcām. “Tāda darbnīca ir lietuviešiem, un tas mūs iedvesmoja. Rakstīsim projektu, lai iegūtu finansējumu pieredzes apmaiņas braucienam uz Lietuvu un Slovākiju. Mums svarīgi saprast visus tehniskos aspektus, lai varētu pēc iespējas labāk startēt tālāk, un galvenais – izzināt kļūdas un grābekļus, uz kuriem nekāpt, ja viņi to vienreiz jau izdarījuši. Mūs iedvesmo arī citu Latvijas pašvaldību, piemēram, Kuldīgas un Liepājas, pieredze. Uz Talsiem nupat daļēji pārcēlies Latvijas Amatniecības kameras sertificēts namdara amata meistars Raivis Austrīņš, domājam iesaistīt arī viņu. Plānojam sadarboties ar izglītības iestādēm, un jauniešiem pie mums visam ir vajadzīga arī vieta, kur to pareizi sistematizēt un uzglabāt.”

Uldis Jaunzems-Pētersons uzskata, ka bieži vien cilvēki, kuru īpašumā

nonāk vēsturiska ēka, nezina, no kura gala sākt. Ziemeļkurzemes Restaurācijas centrs gatavs sabiedriskā labuma vārdā sniegt konsultācijas, lai cilvēks vispār saprastu, kas viņu sagaida. “Sniegsim pakalpojumus privātpersonām, juridiskām personām un varbūt arī pašvaldībai, piemēram, veicot izpēti un palīdzot piesaistīt arhitektus, kuri vispār spēj projektēt vēsturisku ēku pārbūves. Ilgus gadus kultūras pieminekļu jautājums iedzīvotāju uztverē bija diezgan sekundārs, bet, ejot laikam, mainās uztvere un cilvēki kļūst saprotošāki, gudrāki, vairāk domā par to, kā saglabāt vērtības.”

VISS PAŠU “VALDĪBAS” ROKĀS

Primāri mērķauditorija būs vēsturisko ēku īpašnieki, taču tikpat labi jebkurš interesants. Nodibinājumam esot plāns uzrunāt galdniekus, vai viņi būtu ieinteresēti strādāt arī ar veco. Viņiem jau vienkāršāk uztaisīt jaunu, uzskata U. Jaunzems-Pētersons. “Bet stāsts ir par jaunā ilgtspēju. Plānojam uzrunāt tās galdniecības un galdniekus, kuri ir ieinteresēti. Pat ja viņi negribēs atjaunot veco, lai viņiem vismaz ir informācija.”

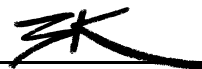
“Neviens cits to nedarīs. Ja beidzamo desmit gadu laikā Talsos neviens nav saņēmis to darīt, tad arī nedarīs,” – tā nodibinājuma idejas autors atbild uz jautājumu, kas viņam deva ierosmi sākt, jo katram no dalībniekiem taču ir savs pamatdarbs. “Daudzi norāda uz to, cik nesakārtota ir mūsu vecpilsēta. Bet ko esat darījuši, lai tā būtu citāda? Nebūšu populārs, bet ieklausieties vārdā “pašvaldība”. Tā ir pašu valdība. Neuzskatu, ka pašvaldības uzdevums ir visiem dot, lai kaut kas notiktu. Jā, forši, ja tā var palīdzēt un atbalstīt, taču daudz kas ir mūsu pašu rokās. Man apkārt esošie cilvēki ir pierādījums, ka viss ir iespējams. Katram tikai savā tempā. Ja paskatāmies uz kultūrvietu “Kurte” Baznīcas laukumā,

tur ir viens ātrums, līdzās Intara Busuļa īpašumā – cits, bet, piemēram, blakus ēkā nenotiek nekāda kustība. Es domāju, ka pamazām pilsēta vairāk sakopsies. Izdaris viens, pēc tam otrs, bet trešais, ja nebūs neko pat iekustinājis, izskatīsies nožēlojami. Pašlepnums liks kaut ko darīt: nevar taču izskatīties sliktāk par kaimiņu. Domāju, ka tieši ziemeļkurzemnieka lepnums varētu nostrādāt. Un noteikti būs svarīgi atzīmēt arī tos cilvēkus, kuri gada griezumā būs kaut ko izdarījuši.”

NEVIENA NORMĀLA GADA

Ikdienā Uldis Jaunzems-Pētersons ir Talsu novada muzeja direktors. Šobrīd sākas jauns cikls – gan muzeja akreditācija, gan darbs nodibinājumā. Pirmie pieci gadi bijuši smagi. “Pirmais un otrais bija kovidā gads, tad sākās karš Ukrainā, finanšu krīze Talsu novada pašvaldībā... Nav bijis gada, kurā varētu normāli strādāt. Tā, protams, bija arī citiem. Bet šeit ir cilvēki, kuri vairāk runā, nekā dara, visu laiku kādam ir viedoklis. Ja es pirms pieciem gadiem zinātu, ka būs tā, godavārds, uz Talsiem nenāktu. Pie apstākļiem neesmu bijis vainīgs, taču man jācinās ar sekām, arī personīgām.”

Nedēļu pirms Talsu novada domes sēdes, kurā muzeja direktoru pieņēma amatā, viņš sēdējās Kuldīgā un rakstījis plusus un minusus, lai izlemtu, vai darbam piekrist. Lai gan pirmā piegade bijusi smaga, ja plusus liktu šodien, to vienalga būtu vairāk. “Vai arī vismaz tikpat, cik minusu, taču plusi vienkārši ir nozīmīgāki. Ir arī lietas, kas muzeja ikdienas apmeklētājam nav redzamas, taču atskatoties saproti: “Vou, pa kuru laiku tas viss izdarīts!” Talsos man ļoti patīk, te gribu palikt. Šeit ir viss, kas vajadzīgs – cilvēki, notikumi, viena jūra trīsdesmit minūšu attālumā, līdz otrai tikai mazliet vairāk. Un man ir svarīgi draugi. Manā vecumā jaunu bandu būtu grūti atrast.” ■

Mūzika

◊ 6. septembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** koncerts "Patiešām leģenda. Rejs Čārlzs", kurā slavenā mūziķa daiļradei pievērsīsies "Mirage Jazz Orchestra" un Urošs Peričs no Slovēnijas.

◊ 7. septembrī **Liepājā, Lutera baznīcā** "Hammond" ērģeļu festivāls noslēgsies ar koncertu "Organum Lucis", kas veltīts izcilā ērģelnieka Lotara Džeriņa piemiņai. Mūzikā vienosies RTU Liepājas akadēmijas sieviešu koris "Atbalss", Liepājas Tautas mākslas un kultūras centra jauktais koris "INTIS", ērģelniece Edīte Alpe-Deksne un Ata Andersona "Hammond" ērģeļu trio.

◊ 13. septembrī **Kaļķu ielas kvartālā** un citviet Kuldīgā norisināsies klaviermūzikas festivāls "Kuldīga Piano", kurā pianisti no Latvijas un ārvalstīm atskaņos dažādu žanru klaviermūziku.

◊ 13. septembrī **Talsu Kultūras centrā** un 27. septembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** notiks grupas "Kautkaili" elektroakustiskās mūzikas koncerts "Kur klusums zied".

◊ 13. septembrī **Sabiles Mākslas, kultūras un tūrisma centrā** viesosies Jānis Strapcāns ar koncertprogrammu "VIENU".

◊ 20. septembrī **Liepājā, koncertzālē "Lielais dzintars"**, Liepājas Simfoniskais orķestris atklās 145. sezonu ar koncertu, kurā sastapsies laikmetīgā latviešu mūziķa un agrīnā romantisma šedevrs – Hektota Berlioza "Fanatistiskā simfonija". Īpašā viesīga, pasauleslavenā ērģelniece Iveta Apkalna pirmatskaņos Jēkaba Jančevska Ērģeļu simfoniju.

◊ 20. septembrī **teātra namā "Jūras vārti"** **Ventspilī** mūziķis, dziedātājs un dziesmu autors Jānis Stībelis aicina uz koncertu "Smaidot".

◊ 21. septembrī **teātra namā "Jūras vārti"** ar brīnumiem, raibiem pārsteigumiem un košiem piedzīvojumiem pie maziem un lieliem skatītājiem dosies Jāņa Lūsēna un Normunda Beļska muzikālā pasaka "Īkstīte".

◊ 27. septembrī **koncertzālē "Lielais dzintars"** Pjēra Bulēza simtgadei veltītā koncertprogrammā franču komponista, laikmetīgās mūzikas revolucionāra skaņdarbus izpildīs kamerorķestris "Sinfonietta Rīga", vijolniece Magdalēna Geka un citi solisti no Latvijas un Francijas.

◊ 27. septembrī **Ventspilī** ar grandiozu koncertu jauno rudens sezonu atklās **koncertzālē "Latvija"**. Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris un diriģents Žans Kristofs Spinozi, piedaloties Valsts akadēmiskajam korim "Latvija", soprānam Ninai Maestrači un klavesīnistei Ievai Salietei, piedāvās mūziku no baroka zelta laikmeta līdz mūsdienai nozīmīgākajiem meistardarbiem. Programmā Pētera Vaska, Antonio Vivaldi, J. S. Baha un Gabriela Forē skaņdarbi.

Teātris

◊ 6. septembrī **Liepājas teātris** atklās 119. sezonu ar mākslinieciskā vadītāja Valtera Sīļa iestudēto Rasas Bugavičutes-Pēces lugu "Amerikas latvieši". Izrāde vēsta par latviešu komūnu Amerikā, par dzīvi, kurā viņi ir tādi paši ASV pilsoņi kā visi citi, un to pasauli, kurā viņi ir latvieši.

◊ 6. septembrī **Rojas brīvdabas estrādē** muzikālā izrāde "Tobago".

◊ 7. septembrī **Virbu kultūras namā** un 13. septembrī Vandzenes pagasta **Anču birzī** Pastendes amatieru teātra "TeRada" izrāde "Sievasmātes labā sirds".

◊ 12. septembrī **Liepājā, kultūras namā "Wiktorija"**, notiks komiķa Jāņa Kreičmaņa jaunās stand-up komēdijas "Puņķi un asaras" pirmizrāde.

◊ 13. septembrī **Pastendes kultūras namā** K. Valdemāra Talsu teātra izrāde – V. Grēviņa traģikomēdija "Sveiks, netaiķi!".

◊ 19. septembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** varēs noskatīties Jāņa Kreičmaņa stāvērādi "Puņķi un asaras".

◊ 26. septembrī **Kuldīgas Kultūras centrs** aicina uz pikantu pavērsienu komēdiju "Pidžama sešiem".

Māksla

◊ Līdz 30. septembrim **Jaņa Rozentāla Saldus vēstures un mākslas muzejā** gleznotāja Zigurta Polikova 70. jubilejas izstāde "Ainava+". Tās atklāšanā Talsu Krūmu mākslas grupas dibinātāja Guna Millersone par autoru izteicās šādi: "Zigurts ir viens no retajiem, kas glezno esenciālu Latvijas ainavu, ļoti pārdomātu, it kā izprātotu. Šobrīd tā ir tumša, taču bijusi arī gaišāki periodi. Un kas zina, kā būs, jo šī izstāde beidzas ar satriecoši rozā ainavu."

◊ Līdz 30. septembrim **Saldus novada bibliotēkā** Guntara Sviķa izstāde "Labī, ka kāds gaida".

Citas lietas

◊ 5. septembrī **Talsu Sauleskalna estrādē** aizraujošs triku šovs "Iluzionists Edžus UGUNĪ".

◊ 6. septembrī **Talsos** notiks Kurzemes dzejas dienas "Balss no dzīlēm". **Talsu Kultūras centrā** iecerēta diskusija "Kas slēpjas zem virsmas?", kurā piedalīsies Ēriks Vilsons un Gundega Blumberga; Radošajā sētā, atzīmējot dzejnieka A. Pelēča 105 gadu jubileju, atklās Pastendes mākslas studijas gleznu izstādi "Pelēcis – latvietis ir koši pelēks". Ķēniņkalna estrādē notiks dzejas lasījumi pilsētvidē "Dzejnieks spoguļi", bet Talsu ezerā uz pļosta būs koncerts "Skanošie atspulgi", balss un vijoliņu duets "Violin diivas".

◊ No 8. līdz 13. septembrim **Liepājas Centrālā zinātniskā bibliotēka** rīko Dzejas dienas, kurās paredzētas tikšanās un sarunas ar dzejniekiem, literātiem un kultūras nozares pārstāvjiem.

◊ 12. septembrī **Talsu Galvenajā bibliotēkā** tikšanās ar radio personību, grāmatu autori Liu Guļevsku.

◊ 19. septembrī Saldus novada **Rubas tautas namā** Dzejas dienu pasākuma galvenā viesīga būs dzejniece un rakstniece Jana Egle.

◊ 20. septembrī Saldus novada **Druvas kultūras namā** "Kurzemes foto dienu 2025" noslēgums un izstādes atklāšana.

◊ 27. septembrī Saldus novada **Kursišu bibliotēkā** tikšanās ar dzejnieci Māru Zālīti.

Mantojums

◊ 6. septembrī **Dundagas pagasta Kubalu skolā muzejā** notiks Krišjānim Baronam un Krišjānim Valdemāram veltīts Dzejas dienu pasākums.

◊ 13. septembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** etnogrāfiskais ansamblis "Gudenieku suiti" svinēs 60 gadu jubileju.

◊ 13. septembrī **Ventspils Amatu mājā** notiks 13. Kurzemes rokdarbnieku saiets.

◊ 13. septembrī **Kabiles centrā pie dīķa** visi aicināti uz tirgus lustēm.

◊ 13. septembrī **Talsos, Latvijas Lauksaimniecības muzejā**, notiks pasākums visai ģimenei "Mašīnball Talsos" ar astoņu folkloras kopu uzstāšanos.

◊ 13. septembrī **Kuldīgas novadā, Padures klētī**, notiks Jautrā mašīntalka.

◊ 14. septembrī **Talsu novada muzejā** ceļojošās izstādes "Latviskās dzīvesziņas dievestība tautas vēsturē. Dievturībai – 100" norīse.

◊ 20. septembrī **Saldus novada Pampājos tradicionālais Kartupeļu festivāls**.

◊ 22. septembrī **Saldus novada Druvā pie dīķa** iedegs ugunsgrāvis par godu Baltu vienības dienai.

◊ 27. septembrī **Liepājā, Interjera muzeja "Hoiķeres kundzes viesu nams" viesu istabā**, apmeklētājus iepriecinās koncertprogramma "Galantās sarunas".

KURZEMES KULTŪRAS PIELIKUMS

Iznāk vienu reizi mēnesī.
Izplatīts kā reģionālo laikrakstu "Kurzemes Vārds",
"Talsu Vēstis" un "Saldus Zeme" bezmaksas pielikums.

Projekta vadītāja un redaktore:
Anda Pūce, "Kurzemes Vārds".
Kontakti: tālrunis 26436485, e-pasts anda@kurzemes-vards.lv.

Talsu Vēstis Saldus Zeme

LAIKRAKSTS SALDUS NOVADAM

Internetā pieejams mājaslapā
sz.lv, retalsi.lv un
reģionālajā portālā liepajniekiem.lv.